

मीठे बच्चे – बाबाको यो अनौठो दोकान हो, जहाँ सबै प्रकारको खजाना मिलन्छ, यस दोकान को तिमी मालिक हौ ?”

परश्वर:- यस अनौठो दोकानदारको नककल कसैले गर्न सकदैन, किन?

उत्तर:- किनकि उहाँ स्वयं सबै खजानाहरूको भण्डार हुनुहुन्छ। ज्ञानको, सुखको, शान्तिको, पवित्रताको सबै चीजहरूको सागर हुनुहुन्छ, जसलाई जे चाहिन्छ त्यो मिलन सकछ। निवृत्ति मारगवालाको पासमा यो खजाना मिलन सकदैन। कसैले पनि आफूलाई बाबा समान सागर भन्न सकदैन।

गीत:- तमहे पाके हमने

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू बसेका छन् बहेदको बाबाको पासमा, जसलाई बहेदको पिता पनि भन्न सकिन्छ भने बहेदको दादा पनि भन्न सकिन्छ। फेरि बहेदका बच्चाहरू बसेका छन् बाबाले बहेदको ज्ञान दिइरहनु भएको छ। हदको कुरा अब छुट्यो। अब बाबाबाट बहेदको वरसा लिनु छ। यो एउटै पसल ठहरियो। हामीले के चाहन्छौं, यो मनुष्यहरूलाई थाहा छैन। बहेदको बाबाको पसल त धेरै ठूलो छ। उहाँलाई भनिन्छ सुखको सागर, पवित्रताको सागर, आनन्दको सागर, ज्ञानको सागर....। दोकानदारको पासमा धेरै प्रकारको समान हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बहेदको बाबा। उहाँको पासमा पनि भेराइटी खजाना छ। के-के छ? बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, सुखको, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ। उहाँको पासमा यो अनौठो, अलौकिक खजाना छ। फेरि गाइएको पनि छ- सुख-करता। यो एउटै पसल हो, अरू कसैको पनि यसतो पसल हुँदैन। ब्रह्मा, विष्णु शंकरको पासमा के खजाना छ? केही पनि छैन। सबै भन्दा उच्च खजाना छ बाबाको पासमा, त्यसैले उहाँको महिमा गाइन्छ। तममेव माताश्च पिता... यसतो महिमा कहिल्यै कसैको गाइदैन। मनुष्य शान्तिको लागि भट्किरहनछन्। कसैलाई औषधी चाहिन्छ, कसैलाई के चाहिन्छ। ती सबै हदका पसल हुन्। सारा दुनियाँमा सबैको पासमा हदका चीजहरू छन्। उहाँ एक बाबा हुनुहुन्छ, जसको पासमा बहेदका कुरा छन्। त्यसैले उहाँको महिमामा गाउँछन् पतित-पावन हुनुहुन्छ, लिबरेटर हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, आनन्दको सागर हुनुहुन्छ। यी सबै प्रकारका खजाना छन्। लिस्ट लेख्यौं भने धेरै लामो हुन्छ। जब बाबाको पासमा यी चीजहरू छन् भने बच्चाहरूको पनि हक छ ती चीजहरूमा। तर यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन- जब यसता बाबाको हामी बच्चाहरू हौं भने बाबाको चीजहरूको हामी मालिक हुनुपर्छ। बाबा आउनु हुन्छ पनि यहाँ। बाबाको पासमा जुन सबै चीजहरू छन् ती अवश्य लिएर आउनु हुन्छ। उहाँको पासमा लिनको लागि त जान सकिँदैन। बाबा भननुहुन्छ- मलाई आउनु पर्छ। कल्प-कल्प, कल्पको संगममा म आएर तिमीलाई सबै चीजहरू दिनछु। मैले तिमीलाई जुन खजाना दिनछु त्यो फेरि कहिल्यै मिलन सकदैन। आधाकल्पको लागि तिम्रो भण्डार भरिन्छ। यसतो कुनै अपरापत वस्तु रहँदैन जसको लागि पुकारनु परोस्। ड्रामा योजना अनुसार तिमीले सबै वरसा लिएर फेरि बिसतारै-बिसतारै सिँढी झरछौ। पुनर्जनम पनि अवश्य लिनुपर्छ। ८४ जनम पनि लिनु छ। ८४ को चक्र भन्छन् तर अर्थ बुझ्दैनन्। ८४ को सट्टामा ८४ लाख जनम भनिदिन्छन्। मायाले भूल गराइदिन्छ। यो अहिले तिमीले बुझेका छौ फेरि यो सबै भुल्छौ। यस समयमा भेराइटी खजाना लिन्छौ, फेरि सत्ययुगमा राजाई गरछौ। तर उनीहरूलाई यो थाहा हुँदैन- यो राजाई हामीलाई कसले दियो? लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो? स्वर्गको सुखको गायन पनि छ। सबै किसिमको सुख दिनहुन्छ। यस भन्दा बढी कुनै सुख हुँदैन। फेरि त्यो सुख पनि परायः लोप हुन्छ। आधाकल्प पछि रावण आएर सबै सुख खोसिदिन्छ। कसैसँग रिसायो भने भन्छन्- तेरो कला काया नै खतम भएको छ। तिमी जो सर्वगुण सम्पन्न थियौ, १६ कला सम्पूर्ण थियौ, ती कलाहरू सबै खतम भएका छन्। एक बाबा बाहेक कसैको यति महिमा छैन। भन्छन्- पैसा छ भने मन परेको ठाउँ घुमेर आऊ।

तिमी विचार गर स्वर्गमा कति अथाह धनमाल थियो। अहिले त्यो कहाँ छ र। सबै गुम हुन्छ। धरम

भरषट, करम भरषट बनछन्। तयसैले धनमाल पनि गुम हुन्छ। फेरि तल गिरदै आउँछन्। बाबाले समझाउनु हुन्छ- तिमीलाई यति धन दिएँ, तिमीलाई हीरा जस्तो बनाएँ। फेरि तिमीले धनमाल कहाँ गुमायौ? अब फेरि बाबा भननुहुन्छ- आफ्नो वरसा, पुरुषारथ गरेर लै ऊ। तिमीलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई फेरि स्वर्गको बादशाही दिइरहनु भएको छ र भननुहुन्छ- हे पयारा बच्चाहरू! मलाई याद गर्यौ भने तिमीमा जुन खिया लागेको छ त्यो निसक्नुन्छ। बच्चाहरूले भनछन्- बाबा हामीले भुलिहालछौं। यसतो किन? कन्याले जब विवाह गरछिन् भने पतिलाई कहिल्यै बिरसिन्छिन् र! बच्चाहरूले कहिल्यै आफ्नो पितालाई बिरसिन्छन् र! बाबा त दाता हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले वरसा लिनु छ भने अवश्य याद गर्नुपर्छ। बाबाले समझाउनु हुन्छ- मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरू! यादको यात्रामा रहन्छौ भने विकरम विनाश हुन्छ, अरूकुनै उपाय छैन। भक्ति मार्गमा तीरथ यात्रा, गंगा स्नान आदि जे गरदै आएका छौ, सिँढी तल झर्दै आयौ। माथि त चढ्न सक्दैनौ। नियम छैन। सबैको झर्ने कला नै छ। यो जुन भनछन्- फलानो मुक्तिमा गयो, यो त झूटो हो। फरकै कोही जान सक्दैन। बाबा आउनु भएको छ, तिमीलाई १६ कला सम्पूरण बनाउन। तिमीले नै गाउँथ्यौ- म निरगुण हारो मा.... अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबाले गुणवान बनाउनु हुन्छ। हामी नै गुणवान पूज्य थियौं। हामीले वरसा लिएका थियौं। ५ हजार वर्ष भयो। बाबाले पनि भननुहुन्छ- तिमीलाई वरसा दिएर गएको थिएँ। शिवजयन्ती, रक्षाबन्धन, विजया दशमी आदि मनाउँछन् फेरि पनि केही बृद्धि दैनन्। सबै कुरा भुल्छन्। फेरि बाबा आएर याद दिलाउनु हुन्छ। तिमी नै थियौ फेरि तिमीले राज्य भाग्य गुमायौ। बाबाले समझाउनु हुन्छ- अब यो सारा पुरानो दुनियाँ जीरण भएको छ। दुनियाँ त यही हो। यही भारतवर्ष नयाँ थियो, अब पुरानो बनेको छ। स्वर्गमा सदा सुख हुन्छ। फेरि दवापरबाट जब दुःख सुरु हुन्छ, अनि यी वेद-शास्त्र आदि बनछन्। भक्ति गरदै-गरदै जब तिम्रो भक्ति पूरा हुन्छ अनि भगवान आउनु हुन्छ नि। ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। आधा-आधा हुन्छ नि। ज्ञान दिन, भक्ति रात। उनीहरूले त कल्पको आयु, उलटो-सुलटो बनाइदिएका छन्।

तयसैले सबै भन्दा पहिला तिमीले सबैलाई बाबाको महिमा सुनाऊ। बाबा ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ। कृष्णलाई कहाँ भनिन्छ र- निराकार पतित-पावन, सुखको सागर... होइन, उनको महिमा नै अलग छ। रात-दिनको फरक छ। शिवलाई भनिन्छ नै बाबा। कृष्ण बाबा भननु सझाउँदैन। कति ठूलो भूल हो। फेरि सानो-सानो भूल गरदै गरदै १०० प्रतिशत भुलेका छन्। बाबा भननुहुन्छ- सन्यासीहरूबाट कहिल्यै यो सौदा मिल्न सक्दैन। उनीहरू हुन् नै निवृत्त मार्गका। तिमी सम्पूरण निर्विकारी थियौ, निर्विकारी दुनियाँ थियो। यो हो विकारी दुनियाँ। फेरि भनछन्- के सत्ययुगमा बच्चा पैदा हुँदैन? त्यहाँ पनि त विकार थियो। अरै, त्यो हो नै सम्पूरण निर्विकारी दुनियाँ। सम्पूरण निर्विकारी फेरि विकारी हुन कसरी सक्छन्? फेरि सत्ययुगमा सबै यतिका मनुष्य होउन्- यो कसरी हुन सक्छ? त्यहाँ यतिका मनुष्य कहाँ हुन्छन् र। भारत खण्ड बाहेक अरूकुनै खण्ड त्यहाँ हुने छैन। उनीहरूले भनछन् पनि- हामीले मान्न सक्दैनौं। दुनियाँ त सदा भरिभराउ हुन्छ, केही पनि बृद्धि दैनन्। बाबाले समझाउनु हुन्छ- भारतवर्षमा गोलडन एज थियो। अहिले त आइरन एज पत्थरबद्धि छ। अब तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको रहस्यलाई बुझ्नेका छौ। गान्धी आदि सबैले रामराज्य चाहन्थे। तर महाभारत लडाई लागेको देखेका छन्। फेरि त खेल खतम। फेरि के भयो? केही पनि देखाएका छैनन्। बाबाले बसेर यो समझाउनु हुन्छ। यो त बिलकुलै सहज छ। शिव जयन्ती मनाउँछन् भने अवश्य शिवबाबा आउनु हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ हे भनली गड फादर तयसैले अवश्य गेट खोल्न आउनु हुन्छ। आउन पनि त्यतिबेला आउनु हुन्छ जब नरक हुन्छ। स्वर्गको द्वार खोलेर नरकको बन्द गरिदिनुहुन्छ। स्वर्गको द्वार खुला भएपछि अवश्य सबै स्वर्गमा नै आउने छन्। यी कुरा कुनै कठिन छैनन्। महिमा केवल एक बाबाको छ। शिवबाबाको एउटै पसल छ। उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा। बेहदको बाबाद्वारा स्वर्गको सुख मिलन्छ। बेहदको बाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ। अवश्य नै स्वर्गको सुख थियो। फेरि हामी नरकमा किन परेका छौ? यो कसैले जान्दैन। बाबाले समझाउनु हुन्छ- तिमी नै थियौ फेरि तिमी नै गिरेका छौ। देवताहरूले नै ८४ जनम लिनुपर्छ। अहिले आएर पतित बनेका छन्। उनीहरूलाई नै फेरि पावन बनाउनु पर्छ। बाबाको पनि जनम हुन्छ भने रावणको पनि जनम हुन्छ। यो कसैलाई पनि थाहा छैन। कसैसँग पनि रावणलाई

कहिले देखि जलाउंछौ भनी सोध्यो भने भन्छन्- त्यो त अनादि देखि चलदै आउंछ। यो सबै रहस्य बाबाले समझाउनु हुन्छ। उहाँ बाबाको एउटै दोकानको महिमा छ। सुख-शान्ति-पवित्रता मनुष्यबाट मनुष्यलाई मिल्न सक्दैन। केवल एकलाई कहाँ शान्ति मिलेको थियो र। यो झूटो बोलछन्- फलानोबाट शान्ति मिल्यो। अरे! शान्ति त मिल्नु छ शान्तिधाममा। यहाँ त एउटालाई शान्ति होला फेरि अरकोले आएर अशान्ति गर्यो भने शान्तिमा रहन सक्दैनन्। सुख-शान्ति-पवित्रता सबै चीजहरूको व्यापारी एक शिवबाबा नै हुन्छन्। उहाँसँग कोही आएर व्यापार गरून्। उहाँलाई भनिन्छ नै सौदागर, पवित्रता, सुख-शान्ति-सम्पत्ति सबै कुरा उहाँको साथमा छ। अप्राप्त कुनै वस्तु छैन। तिमीले स्वर्गको राज्य पाउंछौ। बाबा त दिन आउनु भएको छ, लिनै हरू लिंदा लिंदा थाक्छन्। म आउंछु नै दिनको लागि तर तिमी लिनमा नै सेलाउंछौ। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा मायाका तफान आउंछन्। हो, पद पनि धेरै उच्च पाउनु छ। स्वर्गको मालिक बनछौ। यो कम कुरा हो र! त्यसैले मेहनत गर्नु छ। श्रीमत्ता चलदै गर। जुन खजाना मिले, त्यो फेरि अरूलाई पनि दिनु छ। दान गर्नु छ। पवित्र बननु छ भने ५ विकारको दान अवश्य गर्नु छ। मेहनत गर्नु छ। बाबालाई याद गर्नु छ, अनि मात्रै कट उत्रिन्छ। मुख्य हो याद। प्रतिज्ञा गर- बाबा म ५ विकारमा कहिल्यै जाने छैन। कसैसँग रिसाउने छैन। तर यादमा अवश्य रहनु छ। नत्र यतिका पाप कसरी विनाश हुन सक्छ? बाँकी ज्ञान त धेरै सहज छ। ८४ जनमको चक्र कसरी लगायौ, यो जसलाई पनि तिमीले समझाउन सक्छौ। बाँकी यादको यात्रामा मेहनत छ। भारतवर्षको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। के ज्ञान दिनुहुन्छ? मनमनाभव अर्थात् म एकलाई याद गर्यौ भने तिम्रो विकार विनाश हुन्छन्। तिमीले गाउँथ्यौ पनि- हजुर जब आउनु हुन्छ, अरू सबै सँगत छोडेर हजुरसँग नै जोडछौ। हजुरमाथि बलिहार जान्छौ। हजुर बाहेक अरू कसैको पनि याद गर्नु छैनौ। प्रतिज्ञा गरेका थियौ फेरि किन भुल्छौ? भन्छन् पनि- हथ कार डे दिल यार डे.... कर्मयोगी त तिमी हो। धनदा आदि गर्दा बुद्धियोग बाबासँग लगाउनु छ। परियतम बाबा स्वयं भन्छन्- तिमी परियतमाहरूले आधाकल्प याद गर्यौ। अब म आएको छु मलाई याद गर। यो याद गर्नु नै घरी-घरी भुल्छन्, यसमा नै मेहनत छ। कर्मातीत अवस्था भएपछि यो शरीर नै छोड्नुपर्छ। जब राजधानी स्थापना हुन्छ अनि तिमीले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गरिन्छौ। अहिले त सबै पुरुषार्थी छन्। सबै भन्दा बढी मममा, बाबाले याद गरिन्छन्। उनीहरू सूक्ष्मवतनमा पनि देखिन्छन्।

बाबा समझाउनु हुन्छ- म जसमा प्रवेश गरिन्छु यो उनको धेरै जनमको अनन्तको जनम हो। उनले पनि पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। कर्मातीत अवस्थामा अहिले नै कोही पनि पुग्न सक्दैन। कर्मातीत अवस्था भएपछि यो शरीर रहन सक्दैन। बाबाले त धेरै राम्रोसँग समझाउनु हुन्छ। अब बुझ्नको लागि बुद्धिमा भरपर्छ। हे भनली गड फादर एउटै हुन्छन्। उहाँसँग नै ज्ञानको सारा खजाना छ। उहाँ नै जादूगर हुन्छन्। अरू कसैबाट पनि सुख, शान्ति, पवित्रताको वरसा मिल्न सक्दैन। बाबाले राम्रोसँग समझाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले धारणा गरेर अरूलाई धारणा गराउनु छ। जति धारण गरिन्छौ, त्यति वरसा लिन्छौ। दिन-प्रतिदिन धेरै तयारी माल मिले। लक्ष्मी-नारायण हेर कति मीठा छन्। उनीहरू जस्तो मीठो बननुपर्छ। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। अरू कुनै पनि सतसङ्गमा यसतो भन्छन्? यो हाम्रो बिल्कुलै नयाँ भाषा हो, जसलाई आध्यात्मिक ज्ञान भनिन्छ। अचछा- रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाबाट जुन सुख, शान्ति, पवित्रताको वरसा मिलेको छ, त्यो सबैलाई दिनु छ। पहिला विकारको दान दिएर पवित्र बननु छ फेरि अविनाशी ज्ञान धनको दान गर्नु छ।

२) देवताहरू जस्तो मीठो बननु छ। बापदादासँग जुन प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसलाई सदा याद राख्नु

छ र बाबाको यादमा रहेर विकरम पनि विनाश गर्नु छ।

वरदान:- सव्यः प्रति वा सरव आतमाहरू प्रति लफुल बनन् , ल मे कर सो नयु वरलड मे कर भव
जो सव्यः प्रति लफुल बनछ, उही अरू प्रति पनि लफुल बनन् सकछ। जसले सव्यः नै
नियमलाई तोडछ, उसले अरू प्रति नियम चलाउन सकदैन। त्यसैले आफूले
आफैलाई हेर- बिहानदेखि रातीसम्म मनसा सकलपमा, वाणीमा, करममा, सम्प्रक वा
एक-अरूकोलाई सहयोग दिनमा वा सेवामा कहीं पनि नियम त तोड्दिन! जो नियम
बनाउनेवाला हुन्छ, ऊ नियम तोड्नेवाला बनन् सकदैन। जो यस समयमा नियम
बनाउनेवाला बनछ, उनै शान्ति बनाउने, नयाँ दुनियाँ बनाउनेवाला बनछ।

सलोगन:- करम गरदा करमको राम्रो वा नराम्रो प्रभावमा नआउनु नै करमातीत बननु हो।